

5te Juni f. A., var den ganske vist bortfaldet, og vilde slet ikke mere bestaae. Hvad jeg her har tilladt mig at ytre, gaaer ingenlunde ud paa, at jeg skulde ansee det for anbefaleligt, at det ærede Thing skulde paa Grund af disse Bemærkninger gaae ind paa det Forslag, som er kommet fra Folkethinget. Jeg har ved Sagens Behandling i Folkethinget bestemt udtalt mig mod dette Forslag, som da forelaae og senere blev vedtaget, og det var desforuden i Overensstemmelse med hvad der er vedtaget i Statsraadet, at man ikke kunde ansee en saadan Lovgivning, hvortil der forelaae Forslag, for hensigtsmæssig. Jeg skal med ganske faa Ord recapitulere de Hovedargumenter, som ere fremkomne for dette Forslag. Det hedder sig, at ingen Godseier bryder sig om Bibeholdelsen af L. 3—19—7, og at det derfor var ligesaa godt, at den blev affattet. Det er navnlig af den ærede anden Landstingsmand for 2den Valgkreds (Thalbitzer) idag blev gjentagende udhævet, at ingen Godseier brød sig om den (Thalbitzer: Jeg sagde ikke: ingen, men en stor Deel) eller ialtsald en stor Deel — det kommer ikke her Sagen ved — ikke brød sig om den; jeg mener, at selv hvis slet Ingen bryder sig det aller midste om, hvorvidt L. 3—19—7 bliver bestaaende eller ikke, har dette egentlig slet ingen Indflydelse paa det Udfald nærværende Sag bør gives; thi det er ikke L. 3—19—7 der her er Tale om. Jeg troer, at dersom der blot var Spørgsmaal om den, kunde begge Thingene maaskee endogsaa eenstemmigt eller i alt Fald med meget stor Majoritet blive enige om Sagen; men Hovedspørgsmaalet der her foreligger, er om alle de Rettigheder, som engang ere stiftede ved Contracter i Medhold af denne Lov, ved gyldig indgaaede Contracter, kunne ved Lovgivningen kastes overende eller ikke. Det er dette Spørgsmaal, som er Kjernen i Sagen og som ikke maa tilbagekastes eller an-

vises en underordnet Plads ved at affhandle Spørgsmaalet om L. 3—19—7. Naar det dernæst er udhævet, at der dog ved den provisoriske Forordning allerede er gjort Indgreb i Contractsrettigheder, og det endogsaa af den ærede Landstingsmand er udtalt, at dette Indgreb er langt væsentligere, imedens derimod det, som nu tilstgtes ved Forslaget, som foreligger, er det mindre, saa er der derved aldeles ikke taget Hensyn til de vistnok fuldkomne grundede Bemærkninger, som jeg ogsaa hørte den ærede Ordfører inhævere, at de Indgreb, som siges at være begaaede ved den provisoriske Forordning, ikke strække sig videre, end at de meget godt kunne forenes med en Fortolkning af Lovbestemmelsen. Det kan nemlig ikke fornødigviis antages eller burde ialtsald ikke fornødigviis antages, at have været Lovgiverens Mening, at udelukke de Nærpaarørende i op- og nedstigende Linie, Besvoglede eller Beslægtede, fra at komme i Huus hos de paagjældende Fæstere; dette vilde stride saaledes mod den naturlige Følelse, at man ikke vel kan tænke sig at Lovgiveren har villet forhindre eller forbyde det. Det kan i alt Fald, saaledes som Forholdene nu ere, da der vistnok kan være større Trang omkring paa Landet til Boliger, end maaskee i ældre Tider, ikke fornødigviis ansees nu at være Lovgiverens Mening, at saadanne unaturlige Forholdsregler skulle vedblive at bestaae, at Besvoglede og Beslægtede i op- og nedstigende Linie skulde forbydes at tage Ophold og Bolig hos deres Nærpaarørende; det er altsaa en i Overensstemmelse med Forholdene aldeles naturlig Forstaaelse af Lovbestemmelsen; men ganske anderledes synes det mig at stille sig, naar man vil gjøre en Forandring, der aldeles udelukker Muligheden af at kunne forstaae Bestemmelsen i Overensstemmelse med Loven.